

The Beurei Hatefila Institute 75-26 182nd Street Flushing, New York 11366 (718) 747-0100

On Line Class On Tefila-Participating In תפלה בציבור

Lesson 6 - The Purpose Of Kriyas Ha'Torah

- 1. The Study Of Torah;
- 2. Re-Enacment Of Revelation At Mount Sinai
- 3. A Form Of Jewish Prayer

Lesson Six-The Purpose Of Kriyas Ha'Torah

Source 1

משנה מסכת מגילה פרק א' משנה א'–מגילה נקראת באחד עשר בשנים עשר בשלשה עשר בארבעה עשר בחמשה עשר לא פחות ולא יותר כרכין המוקפין חומה מימות יהושע בן נון קורין בחמשה עשר כפרים ועיירות גדולות קורין בארבעה עשר אלא שהכפרים מקדימין ליום הכניםה.

Translation: Mishnah. Circumstances can lead to Megilas Esther can be read on the eleventh, the twelfth, the thirteenth, the fourteenth, and the fifteenth of Adar, never earlier and never later. Cities which have been walled since the days of Yehoshua son of Nun read on the fifteenth; villages and large towns read on the fourteenth. the villages, however, may sometimes push the reading forward to the market day.

Source 2

An Ancient Economic History: From the Palaeolithic Age to the Migrations of the Germanic, Slavic and Arabic Nations Vol. 1 by Fritz M. Heichelheim, Joyce Stevens; A.W. Sijthoff, 1957 p. 248:

Regular market days developed in Greece and Italy during the 7th and 6th centuries B.C. at the latest. Originally markets were held, as we have seen already, in the agora, a free place destined for political gatherings and religious festivals of the polis by ancient traditions. The Odyssey already describes, for the agora of the Phaeacians, economic and non-economic use in a probably late passage. Markets were of course most frequent in coastal towns and were often connected with some temple, the god of which was to guarantee the peace during market gatherings.

Source 3

מסכת תמיד פרק ה'–משנה א'– אמר להם הממונה. ברכו ברכה אחת. והן ברכו. קראו עשרת הדברים. שמע. והיה אם שמוע. ויאמר. ברכו את העם שלש ברכות. אמת ויציב. ועבודה. וברכת כהנים. ובשבת מוסיפין ברכה אחת למשמר היוצא.

Translation: The Chief Kohen said to the other Kohanim: Recite one Bracha; and they recited one Bracha; Recite the Ten Commandments; Shema; V'Haya Im Shamoah; Va'Yomer; Bless the people with three Brachot: Emes V'Yatziv; Avodah (Ritzai); Birchat Kohanim. On Shabbat, they added one more Bracha in honor of the Mishmar (group of Kohanim) that was about to complete its tour of duty.

Source 4

מסכת ברכות דף יב' עמ' א'–וקורין עשרת הדברות שמע והיה אם שמוע ויאמר אמת ויציב ועבודה וברכת כהנים. א"ר יהודה אמר שמואל אף בגבולין בקשו לקרות כן אלא שכבר במלום מפני תרעומת המינין.

Translation: Rav Yehudah said in the name of Shmuel: Even outside of the Beit Hamikdash they wanted to recite the Ten Commandments as part of the morning service but the practice had already been discontinued because of the spread of Christianity.

Source 5

תלמוד ירושלמי מסכת מגילה פרק ד' דף עד' מור ד' /ה"א'-רבי שמואל בר רב יצחק עאל לכנישתא חד בר נש קאים מתרגם סמיך לעמודא. אמר ליה: אסור לך, כשם שניתנה באימה ויראה כך אנו צריכין לנהוג בה באימה ויראה. רבי חגי א"ר שמואל בר רב יצחק עאל לכנישתא חמא חונה קאים מתרגם ולא מקים בר נש תחתוי. אמר ליה אסיר לך כשם שניתנה על ידי סרסור כך אנו צריכין לנהוג בה על ידי סרסור. עאל רבי יודה בר פזי ועבדה שאילה (דברים ה', ה') אנכי עומד בין י-י וביניכם בעת ההיא להגיד לכם את דבר י-י'.

Translation: Rabbi Shmuel son of Rav Yitzchok went to a synagogue where a person stood up to translate and leaned against a wall. Rabbi Shmuel said to him. It is forbidden for you to do so. Just as the Torah was given at Har Sinai in fear and trepidation so too we must treat the Torah with great fear and trepidation. Rabbi Chagai said in the name of Rabbi Shmuel son of Rav Yitzchok that Rabbi Shmuel went to a synagogue where an Amora named Huna who was standing on the Bima went to translate. No one stood up to stand in his place where he had previously stood. Rabbi Shmuel then said to him: it is forbidden for you to leave your place on the Bima until someone comes to stand in your place. Just as the Torah was given through an intermediary so too we have to have an intermediary stand on the Bima when the Torah is read. Rabbi Yuda son of Pazi remarked: this is the meaning of the verse: I stood between you and G-d at that time in order to deliver to you the words of G-d.

Source 6

ספר כלבו סימן כ ד"ה ואם יש–אדם אינו רשאי לקרות בתורה אם לא נקרא בשם שאין אדם מבזבז לו. ועוד דאמרינן בירושלמי כל הקורא בתורה ולא אמרו לו קרא דומה לאדם שיש לו בת בוגרת שכל הרוצה לקחתה לוקחה, והכי איתא בתוספתא ראש הכנסת או חזן הכנסת לא יקרא עד שיאמר לו קרא שאין אדם מבזבז לו.

Translation: A person is not authorized to read from the Torah unless he is called to do so by name because a person is not permitted to cheapen the Torah. Also it is written in the Jerusalem Talmud: he who reads from the Torah who was not asked to do so is like a man who has an adult daughter who has relations with any man who approaches her. That is the basis for that which appears in the Tosefta that the head of the synagogue or the designated Torah reader may not read from the Torah until he is asked to read because noone is permitted to cheapen the Torah.

Source 7

השגות הרמב"ן לספר המצוות שכחת העשין ד"ה מצוה מו'–שנצמוינו להודות לשמו ית' בכל עת שנקרא בתורה על המובה הגדולה שעשה לנו בתתו תורתו אלינו והודיענו המעשים הרצויים לפניו שבהם ננחל חיי העולם הבא.

Translation: We were commanded to thank G-d each time we read from the Torah because of the great good that G-d bestowed upon us by giving us the Torah and by advising us of the way we should conduct our lives through which we can inherit the after life.

Source 8

סידור מרוקו–הריני מקבל קבלת התורה שנתנה על ידי משה רבינו עליו השלום, והריני מקבלה מחדש קבלה גמורה ושלמה, וקבלה זו היא בכל לבי ובכל נפשי ובכל מאודי ורמ״ח

תפלה בציבור Participating In

אברי ושם"ה גידי, וקבלה זו היא בלי שום זכר אנם כלל ועיקר אלא בשמחה ובמוב לבב.
וקבלה זו היא לדעת רבי שמעון בר יוחאי הקדוש ולדעת רבי אלעזר בנו הקדוש ולדעת יותם
בן עזיהו הקדוש, ופי כפיהם והודאתי כהודאם וקבלתי כקבלתם ודעתי כדעתם, והריני סומך
עליהם דרך כלל ופרט ובכלל כל ישראל וקבלה זו תהא עלי ועל כל זרעי וזרע זרעי עד סוף
כל העולם עד ועד בכלל אמן.

Translation: Siddur Morocco-I hereby accept upon myself the obligations of the Torah that was given to us by G-d through Moshe Rabbeinu. I hereby accept it anew with a complete and unconditional acceptance. This acceptance is done with my complete heart and all my soul and with all my possessions, with all 248 of my bones and 365 of my sinews. This acceptance is without even a shred of compulsion but is done with joy and with a good heart. This acceptance is in accordance with Rabbi Shimon son of Kohain, and his holy son Rabbi Lazar and in accordance with the holy King Yotam son of Oo'Ziyahu, the Holy One. My mouth is like their mouths; my acknowledgement is like their acknowledgement; my acceptance is like their acceptance and my intentions are like their intentions. By mentioning them, my wish is to include all of the Jewish people, individually and as a group. This acceptance should be upon me, upon my children, and my children, until the end of time, Amen.

Source 9

שו״ת אגרות משה חלק או״ח ב׳ סימן עב׳–במעו בזמן היותו בן י״ג שנה ולמדוהו לקרא הסדרא דשבת הקודם, אם יש להקל שיהיה מקרא בצבור כ״ד מרחשון תרצ״מ. לחכם אחד. הנה המג"א סימן רפ"ב סק"ו הביא מכנסת הגדולה שקטן אינו יכול להיות מקרא. והקשה הפרי מגדים הא קמן עולה למנין ז', אף שבזמנם היה העולה עצמו הקורא, וחזינן שמוציא; ואם כן יכול להיות גם מקרא לעולים אחרים, שהמעם הוא משום דגם חיוב הגדול הוא רק דרבנן, ונשאר בצריך עיון, והתיר מחמת זה בשעת הדחק שאין שם גדול שיכול להקריא. וכן כתב במשב"ז סק"ג עיי"ש, ועיין בלב"ש שכתב דהא דקטן עולה שבגמרא היינו במקום שהשליח ציבור קורא. ולא נכון כלל דבזמן הגמרא לא היה כלל דבר כזה כמפורש בתום׳ מגילה דף כ"א, ורק בזמן הגאונים התקינו שהש"צ יקריא שלא לבייש מי שאינו יודע לקרות או ממעם שכתב הרא"ש דאין הכל בקיאין במעמי הקריאה ויש שידמו שיודעין וכשלא יקראוהו אתי לאנצויי עיי"ש ... ולכן מוכרחין לומר דנחשב שהעולה המברך הוא הקורא המשמיע להצבור והוא מדין שליחות דהמקרא הוא שלוחו להשמיע לצבור. וכיון שהוא מדין שליחות אין קטן יכול להקריא לעולין האחרים משום שקטן לא נעשה שליח, שאינו בדין שליחות כמו לכל דיני התורה, ויתחשב שהוא רק קריאתו דהקטן ולא קריאת מספר הקרואים העולין, ובקריאת האחד הרי אין יוצאין ידי קריאת התורה, וגם הא קריאתו היא בלא ברכה דהא אחרים ברכו ולא הקטן הקורא. וגם אולי ברכתם דעולין הויא לבטלה כיון דכל ברכתם עתה הוא רק על קה״ת שבצבור דהא כבר ברכו ברכת התורה בשחרית, וכיון שהקריאה לא נחשב שהוא שלהם לא שייך שיברכו אף שקראו בלחש. ולכן אף שקטן כשעולה בעצמו יכול לקרא פרשתו בעצמו ויוצאין בזה הצבור מכל מקום להיות מקרא לקרואים אחרים אינו יכול כדסובר המג"א בשם כנה"ג. וכן לא יוכל קורא גדול לקרא עבור קטן העולה שקטן אינו בדין שליחות גם לעשות שליח עבורו. אך אולי נחשב זה זכות וזכין

לקטן אבל להיות מקרא שהוא שליח ודאי אינו יכול. ולכן אף בשעת הדחק אין להקל לפי זה כי טעמם מוכרח וטעם הפמ"ג ועוד אחרונים המקילין בשעת הדחק תמוה וצ"ע. אבל מכל מקום לדינא אם הוא צער גדול להבר מצוה ומשפחתו ורוצה כתר"ה להקל כהפמ"ג ודעימיה אין למחות בידו.

Translation: Question: A mistake was made concerning a boy who was reaching his 13th birthday and he was taught to read the Parsha that was to be read the Shabbos before his 13th birthday. Can we be lenient and permit him to read from the Torah in front of the congregation before his 13th birthday? Dated: 24 Mar Cheshvan, 5699 (1939). Asked by one of our Sages. Answer: The Magen Avrohom in Siman 282 subparagraph 6 reported in the name of the Knesses Ha'Gidolah that a minor may not read from the Torah. The Pri Migadim questioned this ruling based on the Gemara that provides that a minor may be one of the seven called to read from the Torah on Shabbos. He acknowledges that the excerpt from the Gemara represents an era when the one called to the Torah also read from the Torah. In that era, a minor could be called and could read and through his reading those present fulfilled their obligation. He opines that the reason why a minor could read at that time was because Kriyas Ha'Torah is essentially a Rabbinic Mitzvah. The Pri Migadim was left with some doubt and suggested that the issue required further study. The Pri Migadim ruled that in the face of a difficult situation, a minor can read the Torah. So too wrote the Mishbitzot Zahav in subparagraph 3. Also see the Levush who wrote that a minor may read. The Levush believed that when the Gemara made its statement that a minor may be among the seven called to the Torah, the practice that a reader reads in place of the one called to the Torah had already been instituted. This is incorrect. At the time of the Gemara that rule had not yet been instituted as Tosaphos explains in Maseches Megilah, 21. It was only in the time of the Gaonim that the Gaonim established the practice that a reader reads in order not to embarrass one who does not know how to read or based on the reason provided by the Rosh that at that time not everyone was knowledgeable about the musical notes. Some may think that they know the notes and when an objection is expressed as to how they are reading, fighting may break out . . . As a result we are forced to say that even today the one who is called to the Torah is still considered the reader through whom the congregation hears Kriyas Ha'Torah based on the rule of principal and agent. The reader is the agent of the one who comes forward for his aliya. His agency consists of being the one who vocalizes the reading. Since the relationship between the reader and the one called to come forward is one of agency, a minor may not read the Torah on behalf of the one called to come forward because he is a minor. As a minor, he lacks the capacity to be an agent. If the minor were to read, it would be considered the reading of the minor alone and would not be considered the reading of the number of people required to read based on the day on which the reading is taking place. It would be considered the reading of one person which is not how the Mitzvah of Kriyas Ha'Torah must be performed. Moreover, it would be considered a reading that was not preceded by a Bracha since it is not the minor making the Bracha. In addition the Bracha made by the olim would be for naught since the Brachos are supposed to be for Kriyas Ha'Torah done in public. Since the olim are not considered as reading from the Torah, they are considered at best as learning Torah. To cover the Mitzvah of learning Torah, they already made a Bracha in Birchos Haschachar. Even if they read along quietly with the minor the Bracha is not necessary because the reading by the minor is not considered their reading. As a result although a minor may be called to come forward to read and if he actually reads, his reading is valid, that rule does not permit him to read for others which is what the Magen Avrohom held. In the same way, an adult reader may not read on

behalf of a minor who is called to come forward because a minor lacks the capacity to appoint an agent. Perhaps you want to consider a situation where an adult reads for a minor as being a situation where a benefit is being given to the minor and should be permitted? That legal reasoning may justify having a minor receive an aliya but it does not justify permitting a minor to read for others since the minor lacks the capacity to be an agent. As a result, even in situations where not permitting a minor to read will cause hardship, we should not act leniently. The reasoning behind the prohibition is compelling. The argument of the Pri Migadim and other Sages who ruled leniently concerning this issue in situations of hardship is surprising to me and needs further study. But as a practical matter, concerning the present situation about which I was asked, if it would bring great pain to the Bar Mitzvah boy and to his family if he did not celebrate his Bar Mitzvah before his 13th Birthday, and they want to rely upon the ruling of the Pri Migadim and those who agree with him, no one should stop them from doing so.

Source 12

שו"ת הרמב"ם סימן רצד–שאלה: על דבר קריאת התורה בכל יום אם אין להם ספר מהו שיקראו בחומשים ויברכו לפניה ולאחריה או ימנעו להקריאה כל עיקר. וכן בס"ת שאינו עשוי כהלכתו או ספרי תורה של קלף שאינן מעובדין לשמן שהן ודאי פסולין אם מותר לברך הקורא בהם אם אסור לברך. יורנו רבינו.

Translation: Question: Concerning a situation where a group does not have a Sefer Torah from which to read, may they read from a Chumasch and still recite the Bracha before and after each Aliya or should they omit the performance of Kriyas Ha'Torah? The same question can be asked about a Sefer Torah that was not written correctly and which we know is invalid, can we recite a Bracha before and after each Aliya if we read from such a Sefer Torah? Show us, dear teacher, how we should conduct ourselves.

תשובה: מותר לברך ואין הברכה על הקריאה בספר כמו שהברכה על נמילת לולב או
ישיבה בסוכה שאם היתה סוכה פסולה או לולב פסול נמצאת ברכה לבמלה שהמצוה היא
נמילת הלולב או ישיבת הסוכה שעליהן מברך ואם היו פסולין לא עשה מצוה וכאן בקריאה
המצוה היא הקריאה בספר תורה בין שקרא בספר כשר בין שקרא בספר פסול ואפי׳ קרא
על פה יברך כי עצמה של קריאה היא המצוה שעליה אנו מברכין. הלא תראה שהקורא
בשחר קודם שיתפלל משנה או תלמוד או הלכה או מדרש מברך ואח"כ קורא או דורש.
הנה למדת שההגיה בתורה היא המצוה שעליה אנו מברכין.

Translation: It is permitted to recite a Bracha before and after each Aliya under those circumstances. The Brachos that are recited during Kriyas Ha'Torah are not similar to the Brachos that we recite before taking the Four Species on Succos or while sitting in a Succah. Concerning those Mitzvos if the Succah is invalid or if any of the Four Species are not kosher, reciting a Bracha while trying to fulfill the Mitzvah by using them, is considered a Bracha recited in vain and you have not fulfilled your obligation to perform those Mitzvos. However, concerning Kriyas Ha'Torah, the Bracha is recited because of the reading. (In other words, the words are the same whether the Sefer Torah is invalid or if you are reading from a Chumasch). The Mitzvah is defined as reading the words of the Torah. Is it not the rule that if in the morning a person studies any aspect of Torah before he begins the prayer service that he must recite a Bracha in advance of doing so? Based on that rule we can conclude that the Mitzvah of Kriyas Ha'Torah is defined as being involved in words of Torah, in other words, the study of Torah and it is because of that purpose that we recite a Bracha.